

NL

PRÄSIDENT DES SALZBURGER
LANDTAGES
UNIV.-PROF. DR. HELMUT SCHREINER

**Verklaring van de voorzitters en voortzitters van de
Europese regionale wetgevende parlementen
afgegeven tijdens de gemeenschappelijke conferentie in
Salzburg op 7 oktober 1998**

**Verklaring van de voorzitters en voorzitters van de
Europese regionale wetgevende parlementen
afgegeven tijdens de gemeenschappelijke conferentie in Salzburg op 7 oktober 1998**

De voorzitters en voorzitters van de Europese regionale wetgevende parlementen bevestigen in het belang van de door hun vertegenwoordigde parlementen de op de conferentie van Oviedo geuite wil na een versterkte samenwerking. Zij houden daarom aan de noodzakelijkheid van regelmatige ontmoetingen vast.

Zij beschouwen het als van gemeenschappelijk belang, dat in het kader van de door de Lid-staten van de EU als noodzakelijk en geogde institutionele hervorming van de EU, ten minste met de volgende punten moet worden rekening gehouden:

De gewesten mogen hun wetgevingsbevoegdheden in het kader van het subsidiariteitsbeginsel zelf verdedigen.

Het beginsel van de subsidiariteit heeft voor het eerst in het verdrag van Maastricht de erkenning door de EU gevonden. Sinds dit moment is de Gemeenschap met de ontwikkeling tot een operationabel beginsel bevat. Omdat de subsidiariteit op de eerste plaats de bevoegdheden van de telkens kleinere eenheid voor een ongecontroleerde greep van "boven" zou beschermen, moeten ook de lichamen onder het nationaal niveau, waar in hun competenties door de EU direct ingegrepen kan worden en ook word (gewesten resp. regio's), ook een directe toegang tot het EuGh hebben, als het subsidiariteitsbeginsel werkzaam zou worden.

De voorzitters en voorzitters beschouwen het daarom als noodzakelijk, dat bei de ontwikkeling van het, in het verdrag van Maastricht uitdrukkelijk geïntroduceerde, subsidiariteitsbeginsel, de gewesten in de situatie geplaatst worden, waarin zij hun competenties tegenover de EU in het kader van het genoemde beginsel ook zelf kunnen verdedigen. Met dat doel zetten zij zich in, opdat de gewesten en provincies een eigen eisrecht voor het Europees Gerechtshof ter controle van het volgen van het subsidiariteitsbeginsel en de bescherming voor competentieovertredingen van de Europese Unie word gegeven.

De creatie van een klare catalogus van competenties van de EU is voor de gewesten belangrijk.

Een groot deel van de uitbreiding van de bevoegdheden van de EU gebeurd niet via een uitdrukkelijk verankeren in de verdragen die de basis voor de EU zijn, maar via de praktijk

van de EU-instellingen. Zulke uitbreidingen van competenties betreffen die Lid-staten en ook de deelstaten resp. gewesten. Terwijl de Lid-staten in deze gevallen een direct recht op deelname in de instellingen van de EU bezitten, zijn de deelstaten resp. gewesten op een binnenlandse mogelijkheid van medewerking verwezen. Daarom beschouwen de voorzitters en voorzitters het als noodzakelijk, dat de competenties tussen de EU, de Lid-staten en de gewesten en regio's contractueel duidelijk moeten worden afgegrensd. Hiertoe is de invoeging van een catalogus van competenties in het verdrag nodig. De behartiging van deze aan de EU toegewezen competenties moet op stricte wijze aan het subsidiariteitsbeginsel voldoen.

Regionalisme en federalisme zijn onvervangbare en actueel steeds noodzakelijke completering van de democratie, waarvan het legitimatiepotentiaal voor de EU onontbeerlijk is.

Het regionalisme, waarvan de sterkste vorm het federalisme is, betekent op zich zelf een aanvulling van de democratie, een extra vorm van het garanderen van de vrijheid en de bijbehouding van pluraliteit, en ook de garantie van een relatief doeltreffend politiek medezeggenschap door de burgers. Deze functies worden des te belangrijker, des te meer taken aan de ver boven het nationaal niveau liggende EU worden overdragen, en waar de burgers bijna geen kans meer hebben, op een politieke wijze aan de realisering te kunnen meewerken.

De Gemeenschap probeert met deze, vaak als "democratiedeficiet" van de EU getituleerde, omstandigheid sinds het verdrag van Maastricht rekening te houden door een versterking van de rol van het Europees Parlement. Maar het zijn al de verschillende historische, culturele en politieke tradities, die voor een brede erkenning van parlamentsbeslissingen op Europees niveau grenzen voor de burgers trekken. Politieke legitimiteit wordt in het oog van de burger des te eerder begrijpelijk gemaakt, des te dichter het beslissende of medebeslissende niveau bij de burger ligt. Daarom moeten eerst de gewesten eigen ruimtes behouden, waarin zij, door hun parlementen, over een autonome wetgeving beschikken. Ook moeten de regionale en gewestelijke parlementen daar, waar door EU-competenties en de uitoefening van deze, de wetgevingsbevoegdheden van de gewesten en regio's betrokken zijn, sterker in de Europese parlementaire samenwerking ingebonden zijn. Met dit doel moet de cooperatie van het Europees Parlement met de regionale parlementen worden gesteund. Zo een cooperatie veronderstelt evenwel, dat de gewesten als dichtstbijzijnde instituties van de wetgeving, de mogelijkheid moeten hebben, aan het EU-beleid te kunnen en te mogen deelnemen. De voorzitters en voorzitters beschouwen het dus als noodzakelijk, dat - ongeacht de rechten van het Comité van de Regio's - de samenwerking tussen het Europees Parlement en de

gewestelijke parlementen word versterkt. Een zulke versterking verondersteld, dat de regionale parlementen door de EU worden erkend en aan al bestaande vormen van de parlementaire samenwerking zoals b.v. COSAC deelnemen.

Salzburg op 7 oktober 1998